

॥ तैत्तिरीय संहिता ॥

॥ द्वितीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः ॥

प्रजापतिः प्रजा असृजत् ताः सृष्टा इन्द्राग्नी अपांगूहताः
 सोऽचायत्प्रजापतिरिन्द्राग्नी वै मै प्रजा अपांगुक्षतामिति
 स एतमैन्द्राग्नमेकादशकपालमपश्यत्तन्निरवपत्तावस्मै प्रजाः
 प्रासाधयतामिन्द्राग्नी वा एतस्य प्रजामपंगूहतो योऽलं प्रजायै
 सन्प्रजां न विन्दत ऐन्द्राग्नमेकादशकपालं निर्वपेत्प्रजाकाम
 इन्द्राग्नी (१)

एव स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मै प्रजां प्रासाधयतो
 विन्दते प्रजामैन्द्राग्नमेकादशकपालं निर्वपेत्स्पर्धमानः क्षेत्रे वा
 सजातेषु वेन्द्राग्नी एव स्वेन भागधेयेनोप धावति ताभ्यामेवेन्द्रियं
 वीर्यं भ्रातृव्यस्य वृद्धे वि पाप्मना भ्रातृव्येण जयतेऽप वा
 एतस्मादिन्द्रियं वीर्यं क्रामति यः सङ्ग्राममुपप्रयात्यैन्द्राग्नमेकादश-
 कपालं निर्-(२)

वपेत्सङ्ग्राममुपप्रयास्यन्निन्द्राग्नी एव स्वेन भागधेयेनोप
 धावति तावेवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं धत्तः सहेन्द्रियेण वीर्येणोपप्रयाति
 जयति तः सङ्ग्रामं वि वा एष इन्द्रियेण वीर्येणर्द्धते यः सङ्ग्रामं

जयत्यैन्द्राग्रमेकादशकपालं निर्वपेत्सङ्ग्रामं जित्वेन्द्राग्री एव स्वेन
भागधेयेनोप धावति तावेवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं (३)

धत्तो नेन्द्रियेण वीर्येण व्यृद्धतेऽप वा एतस्मादिन्द्रियं वीर्यं
क्रामति य एति जनतामैन्द्राग्रमेकादशकपालं निर्वपेज्जनता-
मेष्यन्निन्द्राग्री एव स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मिन्निन्द्रियं
वीर्यं धत्तः सहेन्द्रियेण वीर्येण जनतामेति पौष्णं चरुमनुनिर्वपेत्पूषा
वा इन्द्रियस्य वीर्यस्यानुप्रदाता पूषणमेव (४)

स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मा इन्द्रियं
वीर्यमनु प्रयच्छति क्षेत्रपत्यं चरुं निर्वपेज्जनतामागत्येयं वै
क्षेत्रस्य पतिरस्यामेव प्रतितिष्ठत्यैन्द्राग्रमेकादशकपालमुपरिष्ठा-
न्निर्वपेदस्यामेव प्रतिष्ठायैन्द्रियं वीर्यमुपरिष्ठादात्मन्धत्ते॥ (५)

प्रजाकाम इन्द्राग्री उपप्रयात्यैन्द्राग्रमेकादशकपालं निर्वीर्यं पूषणमेवैकान्नचत्वारिंशच्च॥ [१]

अग्रये पथिकृते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्यो दृशपूर्णमास-
याजी सन्नमावास्यां वा पौर्णमासीं वाऽतिपादयेत्पुथो वा एषो-
ऽद्धपथेनैति यो दृशपूर्णमासयाजी सन्नमावास्यां वा पौर्णमासीं
वाऽतिपादयेत्यग्निमेव पथिकृतः स्वेन भागधेयेनोप धावति स
एवैनमपथात्पन्थामपि नयत्यनुद्वान्दक्षिणा वही ह्येष समृद्ध्या अग्रये
व्रतपतये (६)

पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्य आहिताग्निः सन्नव्रत्यमिव
 चरेदग्निमेव व्रतपतिः॑ स्वेन॑ भागधेयेनोप॑ धावति स एवैनं
 व्रतमालम्भयति॑ व्रत्यो॑ भवत्यग्नये॑ रक्षोघ्ने॑ पुरोडाशमष्टाकपालं
 निर्वपेद्य॑ रक्षा॑सि सचैरन्नग्निमेव रक्षोहणः॑ स्वेन॑ भागधेयेनोप॑
 धावति स एवास्माद्रक्षाः॑स्यपहन्ति॑ निशितायां निर्वपे- (७)

निशिताया॑ रक्षा॑सि प्रेरते॑ सम्प्रेणान्येवैनानि॑ हन्ति
 परिश्रिते॑ याजयेद्रक्षसा॑मनन्ववचाराय॑ रक्षोघ्नी॑ याज्यानुवाक्ये॑
 भवतो॑ रक्षसाः॑ स्तृत्या॑ अग्नये॑ रुद्रवते॑ पुरोडाशमष्टाकपालं
 निर्वपेदभिचरन्नेषा॑ वा अस्य॑ घोरा॑ तनूर्यद्रुद्रस्तस्मा॑ एवैनमावृश्चति॑
 ताजगार्तिमाच्छत्यग्नये॑ सुरभिमतं॑ पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्यस्य॑
 गावो॑ वा पुरुषा - (८)

वा प्रमीयेरन्॑ यो वा॑ बिभीया॑देषा॑ वा अस्य॑ भेषज्या॑
 तनूर्यथ्सुरभि॑मती॒ तयैवा॑स्मै भेष॑जं करोति॒ सुरभि॑मतं भवति
 पूती॑गन्धस्याप॑हत्या॒ अग्नये॑ क्षाम॑वते॒ पुरोडा॑शमष्टाकपालं
 निर्वपे॑त्सङ्ग्रामे॒ सं य॑त्ते भा॒गधेये॑नैवैनं॑ श॒मयित्वा॑ परा॑नभि
 निर्दि॑शति॒ यमव॑रेषां॒ विद्ध॑न्ति॒ जीव॑न्ति॒ स यं॑ परेषां॒ प्र स॑ मी॒यते॒
 जय॑न्ति॒ तं सङ्ग्राम॑- (९)

म॒भि वा॑ ए॒ष ए॒तानु॑च्यति॒ येषां॑ पूर्वा॒परा॒ अ॒न्वञ्चः॑ प्र॒मीय॑न्ते

पुरुषाहुतिर्ह्यस्य प्रियतमाऽग्नये क्षामवते पुरोडाशमष्टाकपालं
 निर्वपेद्भागधेयेनैवैनं शमयति नैषां पुराऽऽयुषोऽपरः प्रमीयतेऽभि
 वा एष एतस्य गृहानुच्यति यस्य गृहान्दहत्यग्नये क्षामवते
 पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्भागधेयेनैवैनं शमयति नास्यापरं
 गृहान्दहति॥ (१०)

व्रतपतये निशितायान्निर्वपेत्पुरुषाः सङ्गामन्न चत्वारि च॥ [२]

अग्नये कामाय पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्यं कामो
 नोपनमैदग्निमेव कामं स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं
 कामेन समर्द्धयत्युपैनं कामो नमत्यग्नये यविष्ठाय पुरोडाशमष्टा-
 कपालं निर्वपेत्स्पर्धमानः क्षेत्रे वा सजातेषु वाऽग्निमेव यविष्ठं
 स्वेन भागधेयेनोप धावति तेनैवेन्द्रियं वीर्यं भ्रातृव्यस्य (११)

युवते वि पाप्मना भ्रातृव्येण जयतेऽग्नये यविष्ठाय
 पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेदभिचर्यमाणोऽग्निमेव यविष्ठं
 स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्माद्रक्षांसि यवयति
 नैनमभिचरन्त्स्तृणुतेऽग्नय आयुष्मते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्यः
 कामयेत सर्वमायुरियमित्यग्निमेवाऽऽयुष्मन्तं स्वेन भागधेयेनोप
 धावति स एवास्मि- (१२)

त्रायुर्दधाति सर्वमायुरेत्यग्नये जातवेदसे पुरोडाशमष्टाकपालं

निर्वपेद्भूतिकामोऽग्निमेव जातवेदसः॑ स्वेन॑ भागधेयेनोप॑ धावति॑
 स ए॒वैनं॑ भूतिं॑ गमयति॑ भवत्ये॒वाग्नये॑ रुक्म॑न्ते पुरो॒डाशं॑म॒ष्टाकं॑पालं
 निर्वपेद्भुक्कामोऽग्निमेव रुक्म॑न्तः॑ स्वेन॑ भागधेयेनोप॑ धावति॑ स
 ए॒वास्मिन्नुचं॑ दधाति॑ रोच॑न्त ए॒वाग्नये॑ तेज॑स्वते पुरो॒डाशं॑- (१३)

म॒ष्टाकं॑पालं निर्वपे॑त्तेज॑स्कामोऽग्निमेव तेज॑स्वन्तः॑ स्वेन॑
 भागधेयेनोप॑ धावति॑ स ए॒वास्मिन्तेजो॑ दधाति॑ तेज॑स्व्ये॒व
 भ॑वत्य॒ग्नये॑ सा॒ह॒न्त्याय॑ पुरो॒डाशं॑म॒ष्टाकं॑पालं निर्वपे॑त्सीक्ष॑माणो-
 ऽग्निमेव सा॒ह॒न्त्यः॑ स्वेन॑ भागधेयेनोप॑ धावति॑ तेनै॒व स॑हते॒ यः
 सीक्ष॑ते॥ (१४)

भ्रातृव्यस्यास्मिन्तेजस्वते पुरोडाशंमष्टात्रिंशच्च॥ [३]

अ॒ग्नये॑ऽन्न॑वते पुरो॒डाशं॑म॒ष्टाकं॑पालं निर्वपे॑द्यः का॒मये॑तान्न-
 वा॒न्त्स्या॑मित्य॒ग्निमे॒वान्न॑वन्तः॑ स्वेन॑ भागधेयेनोप॑ धावति॑ स
 ए॒वैन॑मन्न॑वन्तं करो॒त्यन्न॑वाने॒व भ॑वत्य॒ग्नये॑ऽन्ना॒दाय॑ पुरो॒डाशं॑-
 म॒ष्टाकं॑पालं निर्वपे॑द्यः का॒मये॑तान्ना॒दः स्या॑मित्य॒ग्निमे॒वान्ना॑दः॑ स्वेन॑
 भागधेयेनोप॑ धावति॑ स ए॒वैन॑मन्ना॒दं करो॒त्यन्ना॑द - (१५)

ए॒व भ॑वत्य॒ग्नये॑ऽन्न॑पतये पुरो॒डाशं॑म॒ष्टाकं॑पालं निर्वपे॑द्यः
 का॒मये॑तान्न॑पतिः स्या॑मित्य॒ग्निमे॒वान्न॑पतिः॑ स्वेन॑ भागधेयेनोप॑
 धावति॑ स ए॒वैन॑मन्न॑पतिं करो॒त्यन्न॑पतिरे॒व भ॑वत्य॒ग्नये॑ प॒व॒मानाय॑
 पुरो॒डाशं॑म॒ष्टाकं॑पालं निर्वपे॑द्ग॒ग्नये॑ पा॒व॒काया॑ग्नये॑ शुच॑ये ज्यो॒गाम॑यावी

यदग्रये पवमानाय निर्वपंति प्राणमेवास्मिन्तेन दधाति यदग्रये (१६)

पावकाय वाचमेवास्मिन्तेन दधाति यदग्रये शुचय आयुरेवास्मिन्तेन दधात्युत यदीतासुर्भवति जीवत्येवैतामेव निर्वपेच्चक्षुष्कामो यदग्रये पवमानाय निर्वपंति प्राणमेवास्मिन्तेन दधाति यदग्रये पावकाय वाचमेवास्मिन्तेन दधाति यदग्रये शुचये चक्षुरेवास्मिन्तेन दधा- (१७)

त्युत यद्यन्यो भवति प्रैव पश्यत्यग्रये पुत्रवते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेदिन्द्राय पुत्रिणे पुरोडाशमेकादशकपालं प्रजाकामोऽग्निरेवास्मै प्रजां प्रजनयति वृद्धामिन्द्रः प्रयच्छत्यग्रये रसंवतेऽजक्षीरे चरुं निर्वपेद्यः कामयेत रसवान्स्थ्यामित्यग्निमेव रसवन्तः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं रसवन्तं करोति (१८)

रसवानेव भवत्यजक्षीरे भवत्याग्नेयी वा एषा यदजा साक्षादेव रसमवरुन्धेऽग्रये वसुमते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्यः कामयेत वसुमान्स्थ्यामित्यग्निमेव वसुमन्तः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं वसुमन्तं करोति वसुमानेव भवत्यग्रये वाजसृते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत्सङ्ग्रामे सं यत्ते वाजं (१९)

वा एष सिंसीर्षति यः सङ्ग्रामं जिगीषत्यग्निः खलु वै देवानां वाजसृदग्निमेव वाजसृतः स्वेन भागधेयेनोप धावति धावति वाजं हन्ति वृत्रं जयति तं सङ्ग्राममथो

अ॒ग्निरि॑व॒ न प्र॑ति॒धृषे॑ भवत्य॒ग्नये॑ऽग्न॒वते॑ पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं
निर्व॑पेद्यस्या॒ग्नाव॑ग्निम॒भ्युद्ध॑रेयुर्निर्दिष्टभा॒गो वा ए॒तयो॑र॒न्यो-
ऽनि॑र्दिष्टभा॒गोऽन्य॑स्तौ स॒म्भव॑न्तौ यज॑मान- (२०)

म॒भिस॑म्भवतः स ई॒श्वर॑ आ॒र्तिमा॑र्तो॒र्यद॑ग्नये॑ऽग्न॒वते॑ निर्व॑पति
भा॒गधे॑ये॒नैवैनौ॑ शमयति॒ नार्ति॑मा॒र्छति॑ यज॑मानोऽग्नये॒ ज्योति॑ष्मते
पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं निर्व॑पेद्यस्या॒ग्निरुद्ध॑तोऽहु॒तेऽग्नि॑होत्र उ॒द्वाये॑दपरं
आ॒दीप्या॑नूद्धृत्य॒ इत्या॑हुस्तत्तथा॒ न का॒र्यं यद्वा॑ग॒धेय॑म॒भि पूर्वं॑
उद्ध्र॑यते॒ किम॑परोऽभ्यु- (२१)

द्वि॒येते॑ति॒ तान्ये॒वाव॑क्षाणा॒नि सन्नि॑धाय॒ मन्थे॑दितः प्रथ॒मं
जज्ञे॑ अ॒ग्निः स्वा॒द्योने॑रधि॒ जा॒तवे॑दाः। स गा॑यत्रि॒या त्रि॑ष्टुभा॒
जग॑त्या॒ देवे॒भ्यो ह॒व्यं वह॑तु प्रजा॒नन्नि॑ति॒ छन्दा॑भिरे॒वैन॑ऽ स्वा॒द्योनेः॑
प्रज॑नयत्येष॒ वाव सौ॑ऽग्निरि॒त्याहु॑ज्योति॒स्त्वा अ॑स्य॒ परा॑पति॒तमि॑ति॒
यद॑ग्नये॒ ज्योति॑ष्मते निर्व॑पति॒ यदे॒वास्य॒ ज्योतिः॑ परा॑पति॒तं
तदे॒वावरु॑न्धे॥ (२२)

करोत्यन्नादो दधाति यदग्नये शुचये चक्षुरेवास्मिन्तेन दधाति करोति वाजं यजमानमुदेवास्य पद्वि॥ [४]

वै॒श्वान॑रं द्वा॒दश॑कपालं निर्व॑पेद्वा॒रुणं च॒रुं द॑धि॒क्राव॑णे
च॒रुम॑भि॒शस्य॑मानो॒ यद्वै॑श्वान॒रो द्वा॒दश॑कपालो॒ भव॑ति संव॒त्सरो॑
वा अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रः संव॑त्स॒रेणै॒वैन॑ऽ स्वद॒यत्य॑प॒ पापं॑ वर्ण॑ ह॒ते

वारुणेनैवैनं वरुणपाशान्मुञ्चति दधिक्राव्ण्णा पुनाति हिरण्यं
दक्षिणा पवित्रं वै हिरण्यं पुनात्येवैनमाद्यमस्यान्नं भवत्येतामेव
निर्वपेत्प्रजाकामः संवत्सरो (२३)

वा एतस्याशान्तो योनिं प्रजायै पशूनां निर्दहति यो-
ऽलं प्रजायै सन्प्रजां न विन्दते यद्वैश्वानरो द्वादशकपालो
भवति संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः संवत्सरमेव भागधेयेन
शमयति सोऽस्मै शान्तः स्वाद्योनेः प्रजां प्रजनयति वारुणेनैवैनं
वरुणपाशान्मुञ्चति दधिक्राव्ण्णा पुनाति हिरण्यं दक्षिणा पवित्रं वै
हिरण्यं पुनात्येवैनं (२४)

विन्दते प्रजां वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेत्पुत्रे
जाते यदष्टाकपालो भवति गायत्रियैवैनं ब्रह्मवर्चसेन
पुनाति यन्नवकपालस्त्रिवृतैवास्मिन्तेजो दधाति यद्वशकपालो
विराजैवास्मिन्नन्नाद्यं दधाति यदेकादशकपालस्त्रिष्टुभैवास्मिन्निन्द्रियं
दधाति यद्द्वादशकपालो जगत्यैवास्मिन्पशून् दधाति यस्मिञ्जात
एतामिष्टिं निर्वपति पूत - (२५)

एव तेजस्व्यन्नाद इन्द्रियावी पशुमान्भवत्यव वा एष
सुवर्गाल्लोकाच्छिद्यते यो दंश्शपूर्णमासयाजी सन्नमावास्यां
वा पौर्णमासीं वाऽतिपादयति सुवर्गाय हि लोकाय

दर्शपूर्णमासाविज्येते वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेदमावास्यां वा पौर्णमासीं वाऽतिपाद्यं संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः संवत्सरमेव प्रीणात्यथो संवत्सरमेवास्मा उपदधाति सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्या (२६)

अथो देवता एवान्वारभ्य सुवर्गं लोकमेति वीरुहा वा एष देवानां योऽग्निमुद्वासयते न वा एतस्य ब्राह्मणा ऋतायवः पुराऽन्नमक्षन्नाग्नेयमृष्टाकपालं निर्वपेद्वैश्वानरं द्वादशकपालमग्निमुद्वासयिष्यन् यदृष्टाकपालो भवत्यृष्टाक्षरा गायत्री गायत्रोऽग्निर्यावानेवाग्निस्तस्मा आतिथ्यं करोत्यथो यथा जनं यतेऽवसं करोति तादृ- (२७)

गेव तद्द्वादशकपालो वैश्वानरो भवति द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरः खलु वा अग्रेयोनिः स्वामेवैनं योनिं गमयत्याद्यमस्यान्नं भवति वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेन्मारुतं सप्तकपालं ग्रामकाम आहवनीये वैश्वानरमधिश्रयति गार्हपत्ये मारुतं पापवस्यसस्य विधृत्यै द्वादशकपालो वैश्वानरो भवति द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरेणैवास्मै सजाताः श्र्यावयति मारुतो भवति (२८)

मारुतो वै देवानां विशो देवविशेनैवास्मै मनुष्यविशमवरुन्धे सप्तकपालो भवति सप्तगणा वै मारुतो गणश एवास्मै सजातानवरुन्धेऽनूच्यमान आसादयति विशमेवास्मा अनुवर्त्मानं

करोति॥ (२९)

प्रजाकामः संवत्सरो पुनात्येवैनं पृतः समष्ट्यै तादृङ्गोरुतो भवत्येकान्नत्रिंशच्च॥ [५]

आदित्यं चरुं निर्वपेत्सङ्ग्राममुपप्रयास्यन्नियं वा अदितिं रस्या-
मेव पूर्वं प्रतिष्ठन्ति वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेदायतनं
गृत्वा संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः संवत्सरोः खलु वै
देवानामायतनमेतस्माद्वा आयतनाद्देवा असुरानजयन् यद्वैश्वानरं
द्वादशकपालं निर्वपति देवानामेवाऽऽयतने यतते जयति तं
सङ्ग्राममेतस्मिन्वा एतौ मृजाते (३०)

यो विद्विषाणयोरन्नमत्ति वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेद्विद्विषा-
णयोरन्नं जग्ध्वा संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः संवत्सरोः स्वदितमेवात्ति
नास्मिन्मृजाते संवत्सराय वा एतौ सममाते यौ सममाते तयोर्यः
पूर्वोऽभिद्रुहति तं वरुणो गृह्णाति वैश्वानरं द्वादशकपालं
निर्वपेत्सममानयोः पूर्वोऽभिद्रुह्य संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः
संवत्सरोः मेवाऽऽत्वा निर्वरुणं (३१)

परस्तादभिद्रुहति नैनं वरुणो गृह्णात्याव्यं वा एष प्रतिगृह्णाति
योऽविं प्रतिगृह्णाति वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेदविं प्रतिगृह्य
संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः संवत्सरोः स्वदितामेव प्रतिगृह्णाति नाव्यं
प्रतिगृह्णात्यात्मनो वा एष मात्रामाप्नोति य उभयादत्प्रतिगृह्णात्यश्वं

वा॒ पुरु॑षं वा वै॒श्वान॒रं द्वा॑द॒शक॒पालं॑ निर्व॑पेदु॒भया॑दत् (३२)

प्रति॑गृह्यं संव॑त्स॒रो वा अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रः संव॑त्स॒रस्व॑दितमेव
प्रति॑गृह्णाति॒ नाऽऽत्म॑नो॒ मात्रा॑माप्रोति॒ वैश्वान॒रं द्वा॑द॒शक॒पालं॑
निर्व॑पेत्स॒निमे॒ष्यन्त्संव॑त्स॒रो वा अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रो य॒दा खलु॑ वै
संव॑त्स॒रं ज॒नता॑यां चर॒त्यथ॑ स ध॒नार्घो॑ भ॒वति॑ यद्वै॑श्वान॒रं
द्वा॑द॒शक॒पालं॑ निर्व॑पति॒ संव॑त्स॒रसा॑तामेव स॒निम॒भि प्रच्य॑वते॒
दान॑कामा अस्मै प्र॒जा भ॑वन्ति॒ यो वै संव॑त्स॒रं (३३)

प्र॒युज्य॑ न वि॒मुञ्च॑त्य॒प्रति॑ष्ठानो वै स भ॑वत्येतमेव वै॑श्वान॒रं
पुन॑रा॒गत्य॑ निर्व॑पेद्यमेव प्र॒युङ्क्ते॑ तं भा॒गधे॑येन॒ विमु॑ञ्चति॒ प्रति॑ष्ठित्यै
यया॑ र॒ज्ज्वो॑त्त॒मां गा॒मा॒जेत्तां॑ भ्रातृ॒व्याय॑ प्रहि॑णुया॒न्निर्ऋ॑तिमेवास्मै
प्रहि॑णोति॥ (३४)

निर्व॑रुणं व॑पेदु॒भया॑दद्यो वै संव॑त्स॒रं ष॒ट्त्रिं॑शच्च॥ [६]

ऐ॒न्द्रं च॒रुं निर्व॑पेत्प॒शुका॑म ऐ॒न्द्रा वै प॒शव॑ इन्द्र॑मेव स्वेन॑
भा॒गधे॑येनोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मै॑ प॒शून्प्रय॑च्छति॒ पशु॑मानेव
भ॑वति च॒रुर्भ॑वति॒ स्वादे॒वास्मै॑ योनेः॑ प॒शून्प्रज॑नयतीन्द्रा॒येन्द्रि॑याव॑ते
पु॒रोडा॑श॒मेका॑द॒शक॒पालं॑ निर्व॑पेत्प॒शुका॑म इन्द्रि॒यं वै प॒शव॑
इन्द्र॑मेवेन्द्रि॒याव॑न्तः॒ स्वेन॑ भा॒गधे॑येनोप॑ धावति॒ स - (३५)

ए॒वास्मा॑ इन्द्रि॒यं प॒शून्प्रय॑च्छति॒ पशु॑मानेव भ॑वतीन्द्रा॒य घ॑र्मव॑ते

पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्ब्रह्मवर्चसकामो ब्रह्मवर्चसं वै घर्म
 इन्द्रमेव घर्मवन्तः॑ स्वेन॑ भागधेयेनोप॑ धावति॒ स एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं
 दधाति॑ ब्रह्मवर्चस्यैव भवतीन्द्राया॒र्कव॑न्ते पुरोडाशमेकादशकपालं
 निर्वपेदन्नकामोऽर्को॑ वै देवानामन्नमिन्द्रमेवार्कवन्तः॑ स्वेन॑ भागधेये-
 (३६)

नोप॑धावति॒ स एवास्मा॒ अन्नं॑ प्रयच्छत्यन्ना॒द एव भवतीन्द्रा॑य
 घर्म॑वन्ते पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेदिन्द्रा॑येन्द्रियाव॑न्त इन्द्रा-
 या॒र्कव॑न्ते भूति॑कामो यदिन्द्रा॑य घर्म॑वन्ते निर्वप॑ति शिर॑ एवास्य
 तेन॑ करोति॒ यदिन्द्रा॑येन्द्रियाव॑न्त आत्मान॑मेवास्य॒ तेन॑ करोति॒
 यदिन्द्रा॑या॒र्कव॑न्ते भूत॑ एवान्नाद्ये॒ प्रतिति॑ष्ठति॒ भवत्ये॒वेन्द्रा॑या- (३७)

१होमुचै॑ पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्यः पाप्मना॑ गृहीतः
 स्यात्पाप्मा॒ वा अ१ह॑ इन्द्रमे॒वा१होमुच॑ः स्वेन॑ भागधेयेनोप॑ धावति॒
 स ए॒वैनं॑ पाप्मनोऽ१हं॑सो मुञ्चतीन्द्रा॑य वैमृ॒धाय॑ पुरोडाशमेकादश-
 कपालं निर्वपेद्यं मृ॒धोऽभि॑ प्रवेपे॑रन्नाष्ट्राणि॑ वाऽभिसंमि॑युरिन्द्रमे॒व
 वैमृ॒धः स्वेन॑ भागधेयेनोप॑ धावति॒ स एवास्मान्मृ॒धो (३८)

ऽप॑हन्तीन्द्रा॑य त्रा॒त्रे पुरो॑डाशमेकादशकपालं निर्वपेद्बुद्धो
 वा॒ परि॑यत्तो वेन्द्रमे॒व त्रा॒तार॑ः स्वेन॑ भागधेयेनोप॑ धावति॒
 स ए॒वैनं॑ त्राय॑त इन्द्रा॑या॒र्काश्वमे॑धव॑न्ते पुरोडाशमेकादश-
 कपालं निर्वपेद्यं म॑हाय॒ज्ञो नोप॑नमै॒देते॑ वै म॑हाय॒ज्ञस्यान्त्ये॑

त॒नू यद॑र्का॒श्वमे॒धावि॒न्द्रमे॒वाका॑श्चमे॒धव॑न्त॒ः॒ स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑
धा॒वति॒ स ए॒वास्मा॑ अन्त॒तो म॑हाय॒ज्ञं च्या॑वय॒त्युपै॑नं म॒हाय॒ज्ञो
न॑मति॥ (३९)

इन्द्रियावन्तः स्वेन भागधेयेनोप धावति सोऽर्कवन्तः स्वेन भागधेयेनैवेन्द्रायास्मान्मूर्धोऽस्मै सप्त

च॥ [७]

इन्द्रा॒यान्वृ॑जवे पुरो॒डाश॑मेका॒दश॑कपालं निर्व॑पे॒द्राम॑काम
इन्द्र॑मे॒वान्वृ॑जुः स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धा॒वति॒ स ए॒वास्मै॑
सजा॒तान॑नु॒कान्क॑रोति ग्रा॒म्ये॒व भ॑वतीन्द्रा॒ण्यै चरुं॑ निर्व॑पे॒द्यस्य॑
सेना॑ऽस॒शिते॒व स्या॑दिन्द्रा॒णी वै सेना॑यै दे॒वते॑न्द्रा॒णीमे॒व स्वेन॑
भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धा॒वति॒ सैवा॑स्य॒ सेना॒ स॒श्यति॑ ब॒ल्वं जा॑न॒पी- (४०)

ॐ सन्न॑ह्ये॒द्रौर्य॑त्राधि॒ष्कन्ना॒ न्यमे॑ह॒त्ततो॒ ब॒ल्वं जा॑ उद॑तिष्ठ॒न्गवा॑-
मे॒वैन॑ न्या॒यम॑पिनीय॒ गा वैद॑य॒तीन्द्रा॑य॒ मन्यु॑मते॒ मन॑स्वते
पुरो॒डाश॑मेका॒दश॑कपालं निर्व॑पे॒त्सङ्ग्रामे॑ सं य॑त्त इन्द्रि॒येण॒ वै
म॒न्युना॒ मन॑सा सङ्ग्रामं ज॑य॒तीन्द्र॑मे॒व म॑न्युमन्तं॒ मन॑स्वन्तः॒ स्वेन॑
भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धा॒वति॒ स ए॒वास्मि॑न्निन्द्रि॒यं म॒न्युं मनो॑ दधाति॒ जय॑ति॒
त॒ (४१)

सङ्ग्राम॑मे॒तामे॒व निर्व॑पे॒द्यो हु॑तम॒नाः स्व॒यं पा॑प इ॒व
स्या॑दे॒तानि॒ हि वा ए॒तस्मा॑द॒पक्रान्ता॑न्यथैष हु॒तम॒नाः स्व॒यं पा॑प
इन्द्र॑मे॒व म॑न्युमन्तं॒ मन॑स्वन्तः॒ स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धा॒वति॒ स

ए॒वास्मिन्निन्द्रि॒यं म॒न्युं मनो॑ दधाति॒ न ह॒तम॑नाः स्व॒यं पा॑पो
भव॒तीन्द्रा॑य दा॒त्रे पु॒रोडा॑शमेकादशकपालं॒ निर्व॑पे॒द्यः का॒मये॑त
दान॑कामा मे प्र॒जाः स्यु॒- (४२)

रितीन्द्र॑मे॒व दा॒तार॑ः स्वेन॑ भा॒गधे॑येनोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मै॒
दान॑कामाः प्र॒जाः करो॑ति॒ दान॑कामा अ॒स्मै प्र॒जा भ॑व॒न्तीन्द्रा॑य प्रदा॒त्रे
पु॒रोडा॑शमेकादशकपालं॒ निर्व॑पे॒द्यस्मै॒ प्रत्त॑मिव॒ सन्न॑ प्रदी॒येतेन्द्र॑मे॒व
प्रदा॑तार॑ः स्वेन॑ भा॒गधे॑येनोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मै॒ प्रदा॑पय॒तीन्द्रा॑य
सु॒त्राम्णो॑ पु॒रोडा॑शमेकादशकपालं॒ निर्व॑पे॒दपरु॑द्धो वा- (४३)

उ॒परु॑द्धमा॒नो वेन्द्र॑मे॒व सु॒त्रामा॑णः स्वेन॑ भा॒गधे॑येनोप॑ धावति॒
स ए॒वैनं॑ त्रायते॒ऽनपरु॑द्धो भ॑व॒तीन्द्रो॒ वै स॒दृङ् दे॒वता॑भिरासी॒त्स न
व्या॒वृ॒तम॑गच्छ॒त्स प्र॒जाप॑तिमुपा॒धाव॑त्तस्मा॑ ए॒तमै॒न्द्रमे॒काद॑शकपालं॒
नि॒र॒व॒प॒त्तेनै॒वास्मिन्निन्द्रि॒यम॑दधाच्छ॒क्करी॑ या॒ज्यानु॒वाक्ये॑ अकरो॒द्वज्रो॑
वै श॒क्करी॑ स ए॒नं वज्रो॑ भू॒त्या ऐ॒न्ध (४४)

सोऽभ॑व॒त्सोऽबि॑भेद्भू॒तः प्र॒ मा ध॑क्ष्यतीति॒ स प्र॒जाप॑तिं
पु॒नरु॒पा॒धाव॑त्स प्र॒जाप॑तिः श॒क्क॒र्या अ॒धि रे॒वतीं॑ नि॒र॒मिमी॑त
शान्त्या॒ अ॒प्र॒दा॒हाय॑ योऽलः॑ श्रि॒ये स॒न्ध॒स॒दृङ्ख॑समा॒नैः स्या॑त्तस्मा॑
ए॒तमै॒न्द्रमे॒काद॑शकपालं॒ निर्व॑पे॒दिन्द्र॑मे॒व स्वेन॑ भा॒गधे॑येनोप॑ धावति॒
स ए॒वास्मिन्निन्द्रि॒यं द॑धाति॒ रे॒वतीं॑ पु॒रोनु॒वाक्या॑ भवति॒ शान्त्या॑
अ॒प्र॒दा॒हाय॑ श॒क्करी॑ या॒ज्या वज्रो॑ वै श॒क्करी॑ स ए॒नं वज्रो॑ भू॒त्या

इन्धे भवत्येव॥ (४५)

अपि तश्च स्युर्वेन्ध भवति चतुर्दश च॥ [८]

आग्नावैष्णवमेकादशकपालं निर्वपेदभिचरन्त्सरस्वत्याज्य-
भागा स्याद्बार्हस्पत्यश्चरुर्यदाग्नावैष्णव एकादशकपालो
भवत्यग्निः सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञो देवताभिश्चैवैनं यज्ञेन
चाभिचरति सरस्वत्याज्यभागा भवति वाग्वै सरस्वती
वाचैवैनमभिचरति बार्हस्पत्यश्चरुर्भवति ब्रह्म वै देवानां
बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवैनमभिचरति (४६)

प्रति वै पुरस्तादभिचरन्तमभिचरन्ति द्वे द्वे पुरोनुवाक्ये
कुर्यादतिप्रयुक्त्या एतयैव यजेताभिचर्यमाणो देवताभिरेव देवताः
प्रतिचरति यज्ञेन यज्ञं वाचा वाचं ब्रह्मणा ब्रह्म स देवताश्चैव
यज्ञं च मद्ध्यतो व्यवसर्पति तस्य न कुतश्चनोपाव्याधो भवति
नैनमभिचरन्त्स्तृणुत आग्नावैष्णवमेकादशकपालं निर्वपेद्यं यज्ञो
नो- (४७)

पुनर्मेदग्निः सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञोऽग्निं चैव विष्णुं च स्वेन
भागधेयेनोप धावति तावेवास्मै यज्ञं प्रयच्छत उपैनं यज्ञो
नमत्याग्नावैष्णवं घृते चरुं निर्वपेच्चक्षुष्कामोऽग्रेर्वै चक्षुषा मनुष्या
वि पश्यन्ति यज्ञस्य देवा अग्निं चैव विष्णुं च स्वेन भागधेयेनोप
धावति तावेवा- (४८)

स्मिञ्चक्षुर्धत्तश्चक्षुष्मानेव भवति धेन्वै वा एतद्रेतो
यदाज्यमनडुहस्तण्डुला मिथुनादेवास्मै चक्षुः प्रजनयति
घृते भवति तेजो वै घृतं तेजश्चक्षुस्तेजसैवास्मै तेजश्चक्षुरवरुन्ध
इन्द्रियं वै वीर्यं वृद्धे भ्रातृव्यो यजमानोऽयं जमानस्याद्धरकल्पां
प्रति निर्वपेद्भ्रातृव्ये यजमाने नास्येन्द्रियं (४९)

वीर्यं वृद्धे पुरा वाचः प्रवदितो निर्वपेद्वावत्येव वाक्तामप्रोदितां
भ्रातृव्यस्य वृद्धे तामस्य वाचं प्रवदन्तीमन्या वाचोऽनु
प्रवदन्ति ता इन्द्रियं वीर्यं यजमाने दधत्याग्नावैष्णव-
मष्टाकपालं निर्वपेत्प्रातः सवनस्याकाले सरस्वत्याज्यभागा
स्याद्वारहस्पत्यश्चरुर्यदष्टाकपालो भवत्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्रं
प्रातः सवनं प्रातः सवनमेव तेनाऽऽप्रो- (५०)

त्याग्नावैष्णवमेकादशकपालं निर्वपेन्माध्यन्दिनस्य सवनस्या-
काले सरस्वत्याज्यभागा स्याद्वारहस्पत्यश्चरुर्यदेकादशकपालो
भवत्येकादशाक्षरा त्रिष्टुत्रैष्टुभं माध्यन्दिनं सवनं माध्यन्दिनमेव
सवनं तेनाऽऽप्रोत्याग्नावैष्णवं द्वादशकपालं निर्वपेत्तृतीयसवनस्या-
काले सरस्वत्याज्यभागा स्याद्वारहस्पत्यश्चरुर्यद्वादशकपालो
भवति द्वादशाक्षरा जगती जागृतं तृतीयसवनं तृतीयसवनमेव
तेनाऽऽप्रोति देवताभिरेव देवताः (५१)

प्रतिचरति यज्ञेन यज्ञं वाचा वाचं ब्रह्मणा ब्रह्मं कपालैरेव

छन्दाऽस्याप्रोति पुरोडाशैः सर्वानानि मैत्रावरुणमेकंकपालं
निर्वपेद्वृषायै काले यैवासौ भ्रातृव्यस्य वशाऽनूबन्ध्या सो
एवैषैतस्यैकंकपालो भवति नहि कपालैः पशुमर्हत्याप्तुम्॥ (५२)

ब्रह्मण्येवेनम्भिचरति यज्ञो न तावेवास्यान्द्रियमाप्रोति देवताः सुसत्रिश्च॥ [९]

असावादित्यो न व्यरोचत तस्मै देवाः प्रायश्चित्तिमैच्छन्तस्मा
एत९ सोमारौद्रं चरुं निर्वपन्तेनैवास्मिन्नुचमदधुर्यो ब्रह्मवर्चसकामः
स्यात्तस्मा एत९ सोमारौद्रं चरुं निर्वपेत्सोमं चैव रुद्रं च स्वेन
भागधेयेनोप धावति तावेवास्मिन्ब्रह्मवर्चसन्त्यतो ब्रह्मवर्चस्यैव
भवति तिष्यापूर्णमासे निर्वपेद्बुद्रो- (५३)

वै तिष्यः सोमः पूर्णमासः साक्षादेव ब्रह्मवर्चसमवरुन्धे
परिश्रिते याजयति ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै श्वेतायै श्वेतवन्ध्यायै
दुग्धं मथितमाज्यं भवत्याज्यं प्रोक्षणमाज्येन मार्जयन्ते यावदेव
ब्रह्मवर्चसं तत्सर्वं करोत्यति ब्रह्मवर्चसं क्रियत इत्याहुरीश्वरो
दुश्चर्मा भवितोरिति मानवी ऋचौ धार्य्ये कुर्याद्यद्वै किं च
मनुरवदत्तद्वैषजं (५४)

भेषजमेवास्मै करोति यदि बिभीयाद्दुश्चर्मा भविष्यामीति
सोमापौष्णं चरुं निर्वपेत्सौम्यो वै देवतया पुरुषः पौष्णाः पशवः
स्वयैवास्मै देवतया पशुभिस्त्वचं करोति न दुश्चर्मा भवति

सोमारौद्रं चरुं निर्वपेत्प्रजाकामः सोमो वै रेतोधा अग्निः प्रजानां
प्रजनयिता सोमं एवास्मै रेतो दधात्यग्निः प्रजां प्रजनयति
विन्दते" (५५)

प्रजा९ सोमारौद्रं चरुं निर्वपेदभिचरन्त्सौम्यो वै देवतया पुरुष
एष रुद्रो यदग्निः स्वाया एवैनं देवतायै निष्क्रीय रुद्रायपि दधाति
ताजगार्तिमाच्छति सोमारौद्रं चरुं निर्वपेज्योगामयावी सोमं वा
एतस्य रसो गच्छत्यग्निः शरीरं यस्य ज्योगामयति सोमादेवास्य
रसं निष्क्रीणात्यग्नेः शरीरमुत यदी- (५६)

तासुर्भवति जीवत्येव सोमारुद्रयोर्वा एतं ग्रसितं होता
निष्विदति स ईश्वर आर्तिमार्तोरनृद्वान् होत्रा देयो वह्निर्वा
अनृद्वान् वह्निर्होता वह्निनैव वह्निमात्मानं स्पृणोति सोमारौद्रं
चरुं निर्वपेद्यः कामयेत स्वैऽस्मा आयतने भ्रातृव्यं जनयेयमिति
वेदिं परिगृह्याद्धमुद्धन्याद्धं नार्द्धं बर्हिषः स्तृणीयाद्धं
नार्द्धमिद्धस्याध्याद्ध्याद्धं न स्व एवास्मा आयतने भ्रातृव्यं
जनयति॥ (५७)

रुद्रो भेषजं विन्दते यदि स्तृणीयाद्धं द्वादश च॥ [१०]

ऐन्द्रमेकादशकपालं निर्वपेन्मारुतं सप्तकपालं ग्रामकाम
इन्द्रं चैव मरुतंश्च स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मै
सजातान्प्रयच्छन्ति ग्राम्येव भवत्याहवनीयं ऐन्द्रमधिश्रयति

गार्हपत्ये मारुतं पापवस्यसस्य विधृत्यै सप्तकपालो मारुतो
भवति सप्तगणा वै मरुतो गणश एवास्मै सजातानवरुन्धेऽनूच्यमानं
आसादयति विशमेवा- (५८)

स्मा अनुवर्त्मानं करोत्येतामेव निर्वपेद्यः कामयेत क्षत्राय च
विशे च समदं दद्यामित्यैन्द्रस्यावद्यन्ब्रूयादिन्द्रायानु ब्रूहीत्याश्राव्यं
ब्रूयान्मरुतो यजेति मारुतस्यावद्यन्ब्रूयान्मरुद्ध्योऽनुब्रूहीत्याश्राव्यं
ब्रूयादिन्द्रं यजेति स्व एवैभ्यो भागधेये समदं दधाति
वितृङ्हाणास्तिष्ठन्त्येतामेव (५९)

निर्वपेद्यः कामयेत कल्पैरन्निति यथादेवतमवदाय यथादेवतं
यजेद्भागधेयेनैवानान् यथायथं कल्पयति कल्पन्त एवैन्द्रमेकादश-
कपालं निर्वपेद्वैश्वदेवं द्वादशकपालं ग्रामकाम इन्द्रं चैव विश्वाङ्श्च
देवान्स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मै सजातान्प्रयच्छन्ति
ग्राम्येव भवत्यैन्द्रस्यावदाय वैश्वदेवस्यावद्येदथैन्द्रः स्यो- (६०)

परिष्ठादिन्द्रियेणैवास्मा उभयतः सजातान्परिगृह्णात्युपाधाय्य-
पूर्वयं वासो दक्षिणा सजातानामुपहित्यै पृश्नि्यै दुग्धे प्रैयङ्गवं
चरुं निर्वपेन्मरुद्ध्यो ग्रामकामः पृश्नि्यै वै पयंसो मरुतो जाताः
पृश्नि्यै प्रियङ्गवो मारुताः खलु वै देवतया सजाता मरुत एव
स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मै सजातान्प्रयच्छन्ति ग्राम्येव
भवति प्रियवती याज्यानुवाक्ये (६१)

भवतः प्रियमेवैनं॑ समानानां॑ करोति द्विपदां पुरोनुवाक्यां
 भवति द्विपदं एवावरुन्धे चतुष्पदा याज्या चतुष्पद एव पशूनव-
 रुन्धे देवासुराः सं यत्ता आसन्ते देवा मिथो विप्रिया आसन्ते ३-
 ऽन्योन्यस्मै ज्यैष्ठ्यायातिष्ठमानाश्चतुर्धा व्यक्रामन्प्रिर्वसुभिः सोमो
 रुद्रैरिन्द्रो मरुद्विर्वरुण आदित्यैः स इन्द्रः प्रजापतिमुपाधावत्तमे-
 (६२)

तया संज्ञान्यां॑ याजयेदग्नये वसुमते पुरोडाशमष्टाकपालं
 निर्वपेत्सोमाय रुद्रवते चरुमिन्द्राय मरुत्वते पुरोडाशमेका-
 दशकपालं वरुणायाऽऽदित्यवते चरुं ततो वा इन्द्रं देवा
 ज्यैष्ठ्यायाभि समंजानत यः समानैर्मिथो विप्रियः स्यात्तमेतया
 संज्ञान्यां याजयेदग्नये वसुमते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत्सोमाय
 रुद्रवते चरुमिन्द्राय मरुत्वते पुरोडाशमेकादशकपालं वरुणायाऽ-
 ऽदित्यवते चरुमिन्द्रमेवैनं भूतं ज्यैष्ठ्याय समाना अभिसञ्जानते
 वसिष्ठः समानानां॑ भवति॥ (६३)

विशमेव तिष्ठन्त्येतामेवाथैन्द्रस्य याज्यानुवाक्ये तं वरुणाय चतुर्दश च॥ [११]

हिरण्यगर्भ आपो ह यत्प्रजापते। स वैद पुत्रः पितरं॑
 स मातरं॑ स सूनुर्भुवत्स भुवत्पुनर्मघः। स द्यामौर्णोदन्तरिक्षं॑
 स सुवः स विश्वा भुवो अभवत्स आऽभवत्। उदुत्यं चित्रम्।
 सप्रब्रवन्नवीयसाऽग्ने द्युम्नेन सं यतां। बृहत्तन्थ भानुना॑। निकाव्यां

वेधसः शश्वतस्करहस्ते दधानो - (६४)

नर्या पुरूणि। अग्निर्भुवद्रयिपती रयीणां सत्रा चक्राणो
अमृतानि विश्वा। हिरण्यपाणिमृतये सवितारमुप ह्वये। स चेत्ता
देवता पदम्। वाममद्य सवितर्वाममु श्वो दिवेदिवे वाममस्मभ्यं
सावीः। वामस्य हि क्षयस्य देव भूररया धिया वामभार्जः स्याम।
बडित्था पर्वतानां खिद्रं बिभर्षि पृथिवि। प्र या भूमि प्रवत्वति
महा जिनोषि (६५)

महिनि। स्तोमासस्त्वा विचारिणि प्रतिष्ठोभन्त्यक्तुभिः। प्र या
वाजं न हेषन्तं पेरुमस्यस्यर्जुनि। ऋदूदरेण सख्या सचेय यो
मा न रिष्येद्धर्यश्च पीतः। अयं यः सोमो न्यधाय्यस्मे तस्मा इन्द्रं
प्रतिरमेम्यच्छं। आपान्तमन्युस्तृपलंप्रभर्मा धुनिः शिमीवाञ्छरुमां
ऋजीषी। सोमो विश्वान्यतसा वनानि नार्वागिन्द्रं प्रतिमानानि देभुः।
प्र (६६)

सुवानः सोमं ऋतयुश्चिकेतेन्द्राय ब्रह्म जमदग्निर्चर्चन्। वृषा
यन्तासि शवसस्तुरस्यान्तर्यच्छं गृणते धृत्रं दृहं। सबाधस्ते मदं
च शुष्मयं च ब्रह्म नरो ब्रह्मकृतः सपर्यन्त। अर्को वा यत्तुरते
सोमचक्षास्तत्रेदिन्द्रो दधते पृथ्सु तुर्याम्। वर्षद्वे विष्णवास आ
कृणोमि तन्मे जुषस्व शिपिविष्ट हव्यम्। (६७)

वर्धन्तु त्वा सुष्टुतयो गिरो मे यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः।

प्र तत्तै अद्य शिपिविष्ट नामार्यः शंसामि वयुनानि विद्वान्। तं त्वा
गृणामि त्वसमतवीयान्क्षयन्तमस्य रजंसः पराके। किमित्तै विष्णो
परिचक्ष्य भूत्प्रयद्ववक्षे शिपिविष्टो अस्मि। मा वर्षो अस्मदपंगूह
एतद्यदन्यरूपः समिथे बभूथ। (६८)

अग्ने दा दाशुषे रयिं वीरवन्तं परीणसम्। शिशिहि नः सूनुमतः।
दा नो अग्ने शतिनो दाः सहस्रिणो दुरो न वाजः श्रुत्या अपावृधि।
प्राची द्यावापृथिवी ब्रह्मणा कृधि सुवर्ण शुक्रमुषसो विदिद्युतुः।
अग्निर्दा द्रविणं वीरपेशा अग्निर्ऋषिं यः सहस्रां सनोति। अग्निर्दिवि
हव्यमाततानाग्नेर्धामानि विभृता पुरुत्रा। मा (६९)

नो मर्द्धीरा तू भर। घृतं न पूतं तनूररेपाः शुचि हिरण्यम्।
तत्तै रुक्मो न रोचत स्वधावः। उभे सुश्चन्द्र सर्पिषो दर्वी श्रीणीष
आसनि। उतो न उत्पुपूर्या उक्थेषु शवसस्पत इषः स्तोतृभ्य आ
भर। वायो शतः हरीणां युवस्व पोष्याणाम्। उत वा ते सहस्रिणो
रथ आ यातु पाजंसा। प्र याभिर्- (७०)

यासि दाश्वाः समच्छां नियुद्विर्वायविष्टये दुरोणे। नि नो रयिः
सुभोजंसं युवेह नि वीरवद्रव्यमश्वियं च राधः। रेवतीर्नः सधमाद
इन्द्रे सन्तु तुविवाजाः। क्षुमन्तो याभिर्मदेम। रेवाः इद्रेवतः स्तोता
स्यात्त्वावतो मघोनः। प्रेदु हरिवः श्रुतस्य॥ (७१)

[प्रजापतिस्ताः सृष्टा अग्नये पथिकृतेऽग्नये कामायाग्नयेऽन्नवते वैश्वानरमादित्यं चरुमैन्द्रं चरुमिन्द्रायान्वृजव
 आग्नावैष्णवमसौ सोमारौद्रमैन्द्रमेकादशकपालं हिरण्यगर्भो द्वादश॥ (१२) प्रजापतिर्ग्नये कामायाभि सम्भवतो
 यो विद्विषाणयोरिन्द्रो सन्नह्येदाग्नावैष्णवमुपरिष्टाद्यासि दत्त्वाऽस्मेकंसततिः॥ (७१) प्रजापतिः प्रेदुं हरिवः
 श्रुतस्य॥]

This PDF was downloaded from <http://stotrasamhita.github.io>.

GitHub: <http://stotrasamhita.github.io> | <http://github.com/stotrasamhita>

Credits: <http://stotrasamhita.github.io/about/>
